

REGISTER BELASTINGADVISEURS (RB)

Raad van Beroep

Uitspraak

Zaaknummer B609-2016

A te Y, vertegenwoordigd door C te Y, klager, thans verweerder

contra

B te X beklagde, thans appellant.

Loop van het geding

- 1.1. De Raad van Tucht heeft 20 februari 2017, met klachtnummer 609-2016, uitspraak gedaan op de bij klaagschrift van 24 mei 2016 door verweerder ingediende klacht.
- 1.2. Appellant heeft per brief van 15 april 2017 onder bijvoeging van 6 bijlagen tegen deze uitspraak beroep ingesteld.
- 1.3. Verweerder heeft ingediend een verweerschrift, gedagtekend 12 mei 2017, met 4 producties.
- 1.4. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaats gehad te Culemborg op 19 september 2017, aanvang 11.30 uur.
- 1.5. Verschenen zijn appelland en verweerder, vergezeld van zijn gemachtigde.
- 1.6. Van het verhandelde ter zitting is geen proces-verbaal gemaakt.

Feiten

2. Met inachtneming van de vaststelling door de Raad van Tucht gaat de Raad van Beroep uit van de volgende feiten en omstandigheden alsmede van hetgeen over en weer is gesteld in de stukken en ter zitting en niet dan wel onvoldoende is weersproken.

2.1. Appellant, belastingadviseur in de vorm van een eenmanszaak, genaamd, F, is als RBc lid aangesloten bij Register Belastingadviseurs. Hij heeft in die hoedanigheid sedert 2010 werkzaamheden verricht voor de eenmanszaak "E" van verweerder. Afspraken zijn gemaakt over een vast aantal (namelijk 21) door appellant voor zijn werkzaamheden in rekening te brengen uren.

2.2. Verweerder leverde aan appellant per kwartaal de administratieve bescheiden aan, op grond waarvan appellant de aangiften voor de btw maakte. Die aangiften werden vervolgens ingevoerd door appellant op naam van verweerder met gebruikmaking van diens persoonlijke toegangscode op de internetsite van de Belastingdienst.

2.3. Appellant verzorgde voorts de jaarstukken van de onderneming van verweerder. Deze werden niet afzonderlijk met verweerder besproken. Ook werden jaarlijks door appellant de aangiften inkomstenbelasting van verweerder en diens echtgenote opgesteld. Deze werden ter controle eerst in concept naar verweerder verzonden. Vervolgens werden de aangiften door appellant op de

internetsite van de Belastingdienst ingevoerd. Ook daarbij maakte appellant gebruik van de persoonlijke inlogcodes van verweerder en diens echtgenote.

2.4. Eind 2014 heeft verweerder aan appellant te kennen gegeven de relatie te willen beëindigen. Nadat appellant begin juni 2015 aan verweerder had aangegeven te willen overgaan tot het factureren van uren op basis van nacalculatie, heeft verweerder de relatie met appellant in juni 2015 daadwerkelijk opgezegd. Afgesproken is dat appellant de werkzaamheden met betrekking tot het jaar 2014 afrondt. Ook de aangifte voor de btw van verweerder over het eerste kwartaal van 2015 is nog door appellant verzorgd. Vanaf het tweede kwartaal 2015 is verweerder zijn administratie gaan voeren.

2.5. Op 26 oktober 2015 is verweerder in het ziekenhuis opgenomen in verband met een opgekomen XX. Omdat de aangifte voor de btw voor het derde kwartaal van 2015 nog moest worden gedaan, heeft de zoon van verweerder getracht deze aangifte te doen. Dit bleek niet mogelijk omdat de persoonlijke inlogcodes – buiten medeweten van verweerder – door appellant waren gewijzigd. Op verzoek van verweerder heeft appellant uiteindelijk – onder het stellen van voorwaarden – de toegangscodes aan verweerder verstrekt.

2.6. Per email van 27 april 2016 heeft appellant aan verweerder de concept-aangifte Inkomstenbelasting 2014 doen toekomen. Bij de nieuwe adviseur van verweerder zijn vragen gerezen met betrekking tot de omvang van de posten “debiteuren” en “crediteuren”. Eveneens per email, gedateerd 28 april 2016, heeft verweerder aan appellant verzocht een toelichting op deze posten. Deze mail vermeldt, voor zover hier van belang:

“Heb jouw kopie van de niet ingezonden IB 2014 aan mijn boekhouder toegestuurd maar die heeft nog een paar vragen. Jij voert een vordering op handelsdebiteuren op van 26.119 euro, hij komt na een jaar boeken van 2015 op een bedrag van 4600 euro wat open zou staan op 31-12-2014. Ook voer jij een schuld op aan handelscrediteuren van 24.477 euro, hij komt na een jaar boeken van 2015 op een maximaal bedrag van 4.189,11 wat open zou staan op 31-12-2014.

(...)

Mijn boekhouder zou graag de openstaande posten van de debiteuren en crediteuren willen zien om te kijken waar de fout zit. Ik zie deze stukken graag met spoed tegemoet via de mail, het is immers zo 1 mei 2016.

(...)”

2.7. Per email van 29 april 2016 antwoordt appellant:

“Lijkt me correct als je eerst je rekeningen betaald.”

2.8. Deze reactie heeft verweerder genoopt de aangifte inkomstenbelasting 2014 in te dienen met de naar zijn mening onjuiste bedragen aan debiteuren en crediteuren. Hij brengt appellant per email van 30 april 2016 op de hoogte en verzoekt appellant snel een afspraak te maken in verband met – onder meer – het geconstateerde grote verschil in de posten debiteuren en crediteuren.

2.9. Bij brief van 7 mei 2016 verzoekt verweerder aan appellant nogmaals een toelichting op de posten debiteuren en crediteuren:

“Op 30 april heb ik de door jouw gestuurde IB 2014 ingediend bij de belastingdienst, daarin zitten grote verschillen die ik niet kan verklaren. Na 16 maanden werk van mijn nieuwe boekhouder hebben we een goed zicht op de debiteuren en crediteuren die op 1 januari 2015 open hadden

moeten staan. De hoogte van debiteuren en crediteuren verschillen beide met ruim € 20.000,-, met een verschil van ruim € 4.000,- tussen beide posten dus van een simpel tegen elkaar wegstrepen is geen sprake.

(...)

Bij geen enkel jaarrapport wat ik de afgelopen jaren van jou heb ontvangen zit een opgave van openstaande posten van debiteuren en crediteuren, ook in mijn mails heb ik daar nooit van jou een vraag over gehad of een overzicht. Het mag duidelijk zijn dat dit mij niet lekker zit, ik heb op dit moment een aangifte IB 2014 gedaan waarvan ik zeker ben dat deze niet klopt. Ik ben dan ook van plan om contact op te nemen met de belastinginspecteur om de zaak uit te leggen (...).

Mocht je niet met een passend voorstel komen om de fouten te herstellen eis ik per direct mijn boekhouding 2014 op om deze door een ander te laten herstellen (...)"

2.10. Appellant reageert bij email van 14 mei 2016. Hij schrijft onder meer:

"Voor de saldi van de debiteuren en crediteuren verwijs ik je naar de jaarrekeningen. Jaarlijks kunnen deze cijfers anders zijn. Mocht je privé zakelijke kosten hebben betaald dan had ik daar een opgaaf via het kasboek verwacht."

2.11. Verweerder antwoordt in zijn brief van 14 mei 2016 aan appellant onder meer:

"Natuurlijk verschillen debiteuren en crediteuren elk jaar, maar ook daar heb je geen enkele afstemming over gehad met overzichten of wat dan ook. Wel weet ik dat we nu met een gigantisch onverklaarbaar gat zitten tussen mijn nieuwe boekhouding en de gegevens die geput zijn uit de door jou gemaakte aangifte IB 2014. Ook de gevraagde overzichtslijsten debiteuren en crediteuren om controle te kunnen voeren op de verschillen tussen jouw totaalbedragen in mijn IB 2014 en de ontstane beginbalans 2015 blijf je achterhouden.

(...)

Ik blijf van mening dat de kortste weg is dat jij (...) zorgt voor een passende aansluiting van de debiteuren en crediteuren, met andere woorden verstrek mij een overzicht met de openstaande posten debiteuren en crediteuren dan kan ik je zo verstellen wat wel en niet open staat".

2.12. Met dagtekening 24 mei 2016 heeft verweerder een klacht tegen appellant ingediend bij de Raad van Tucht. Vervolgens heeft verweerder begin juni 2016 per email een overzicht van debiteuren en crediteuren van appellant ontvangen.

Geschil, standpunten en conclusies van partijen

3.1. Voor de Raad van Beroep is in geschil het antwoord op de vraag of de Raad van Tucht terecht heeft beslist dat twee onderdelen van de klacht gegrond zijn en dat appellant "wordt geroeyeerd als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs ingaande op de eerste dag na die waarop deze beslissing in kracht van gewijsde zal zijn gegaan", welke vraag appellant negatief en verweerder positief beantwoordt.

3.2. Appellant stelt met betrekking tot het onderdeel van de klacht in punt 3.1.2. van de uitspraak van de Raad van Tucht in zijn beroepschrift dat niet correct is "de bewering dat [appellant] stukken heeft achtergehouden". Zijn betoog kent als kern dat hij verschillende keren telefonisch contact heeft gezocht met verweerder, dat verzoeken aan verweerder niet zijn gehonoreerd de juiste

informatie te verstrekken, dat hij telkens bereid is geweest volle medewerking te verlenen aan een soepele overgang naar een ander administratiekantoor, dat verweerder in de gelegenheid is gesteld alle stukken in diens bezit te krijgen, dat gegevens “waaronder de sub. van debiteuren en crediteuren, xaf files (doc 315)” elektronisch zijn verzonden aan verweerder. Met betrekking tot het onderdeel van de klacht in punt 3.1.3. van de uitspraak van de Raad van Tucht stelt appelland onder verwijzing naar het antwoord op de mail van verweerder dat op geen enkele wijze wordt gesuggereerd dat hij stukken wil achterhouden en dat stukken binnen redelijke termijn zijn overhandigd of verzonden aan verweerder.

3.3. Verweerder brengt naar voren – verkort weergegeven – dat appelland zich bedient van allerlei beweringen zonder enige vorm van bewijs. Het door appelland per mail verzonden “rekenmodel” is een “digitaal bestand IB 2014” uit het aangifteprogramma van de Belastingdienst. De lijst debiteuren en crediteuren is pas verstrekt toen een civiele procedure over onterecht verstuurd facturen is gestart. Appelland geeft zelf aan dat niet juist is de aanvankelijke bewering omtrent de aan verweerder verzonden “Auditfiles”. Ook de bewering omtrent het op een bepaalde dag klaarliggen voor verweerder van administratieve stukken is onjuist. Het kantoor van appelland beschikt niet over de juiste programma’s om ondernemers een kloppende boekhouding te leveren.

3.4. Voor de onderbouwing van de standpunten van partijen verwijst de Raad van Beroep naar de gedingstukken.

3.5. Appelland concludeert tot vernietiging van de uitspraak van de Raad van Tucht en tot ongegrondverklaring van de klacht. Verweerder concludeert dat het beroep ongegrond is.

De Raad van Tucht

4. De Raad van Tucht heeft overwogen:

‘Klacht vermeld onder 3.1.2

4.1 Artikel 10.3 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Een lid dat een opdracht beëindigt of kort geleden heeft beëindigd verstrekt op verzoek van de (voormalige) klant – welk verzoek al dan niet via de nieuwe adviseur kan worden geleid – inlichtingen, en zo nodig afschriften van stukken, niet zijnde interne dossiernotities. Daarbij houdt hij geen relevante inlichtingen of stukken achter, ook niet als daarom niet expliciet verzocht is. Voor het vervaardigen van afschriften kan hij, na daarover vooraf overleg te hebben gepleegd met de nieuwe adviseur, een redelijke vergoeding in rekening brengen. Relevante correspondentie die de overdragende adviseur na de overdracht heeft ontvangen van autoriteiten stuurt deze zo spoedig mogelijk door aan de nieuwe adviseur.

De toelichting op dit artikel vermeldt:

“Doorgaans zal het dossier geen originele stukken bevatten die eigendom zijn van de voormalige klant. Mocht dit wel het geval zijn dan dienen deze stukken aan de voormalige klant of desgevraagd zijn nieuwe belastingadviseur te worden afgestaan. Voor het overige geldt dat het dossier eigendom is van de adviseur. Een lid dient evenwel, indien de klant dit wenst, loyaal mee te werken aan de overdracht en alle relevante informatie te verstrekken die noodzakelijk is voor een goede behartiging van de belangen van de klant door de nieuwe adviseur. Zonodig verstrekt het lid (nogmaals) afschriften van stukken indien deze bij de klant zijn zoekgeraakt en de nieuwe adviseur deze nodig heeft voor zijn werkzaamheden.”

4.2 Vast staat dat klager in het kader van de beëindiging van de zakelijke relatie met beklaagde, in ieder geval op 27 april 2016 (2.9), op 30 april 2016 (2.11) en op 7 mei 2016 (2.12) uitdrukkelijk aan beklaagde heeft verzocht om inlichtingen als bedoeld in artikel 10.3 RBU. Beklaagde heeft deze destijds niet verstrekt, en pas nadat klager bij de Raad een klacht had ingediend is beklaagde overgegaan tot het verschaffen van enige vorm van inlichtingen. Reeds hierom acht de Raad dit onderdeel van de klacht gegrond.

4.3 Verder overweegt de Raad naar aanleiding van dit onderdeel van de klacht nog als volgt.

4.4 Artikel 1.1 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.”

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

“Wat onder ‘eer en waardigheid’ van het beroep wordt verstaan wordt mede bepaald door maatschappelijke opvattingen en kan dus aan verandering onderhevig zijn. Dit artikel beperkt zich nadrukkelijk niet tot werkzaamheden verricht in de hoedanigheid van belastingadviseur.”

Daarnaast bepaalt artikel 3.2 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015):

“Het optreden in een andere hoedanigheid dan belastingadviseur laat onverlet dat het tuchtrecht van toepassing kan zijn.”

4.5 Beklaagde heeft werkzaamheden verricht voor klager die zowel op het terrein van de belastingadviseur zijn gelegen (aangiften IB/OB) als op het gebied van de accountant (samenstellen jaarstukken). De jaarstukken werden gebruikt in het kader van het opstellen van de aangiften IB van klager. Voor gedragingen met betrekking tot beide soorten werkzaamheden is beklaagde daarom aan het tuchtrecht conform het RBU onderworpen.

4.6 Beklaagde heeft – hoewel dit naar het oordeel van de Raad op zijn weg had gelegen – ter oplossing van de gerezen vraagpunten met betrekking tot de ultimo 2014 openstaande posten debiteuren en crediteuren nimmer een grootboek overgelegd. Naar het oordeel van de Raad zou beklaagde daarmee direct en op inzichtelijke wijze opheldering hebben kunnen verschaffen omtrent de stand en het verloop van deze openstaande posten. Ook bij de behandeling van de klachten ter zitting van de Raad heeft beklaagde daarover desgevraagd geen opheldering kunnen verschaffen. In tegendeel, nadat klager desgevraagd uitdrukkelijk en niet dan wel onvoldoende weersproken had verklaard, dat hij niet over een kasboek beschikte, dat al zijn debiteuren en crediteuren via (één) zakelijke bankrekening verliepen en dat – zoals ook in de conclusie van repliek is gesteld – een groot deel van deze posten stamde uit 2011 en reeds waren betaald of ontvangen, heeft beklaagde niet duidelijk kunnen maken hoe hij niettemin tot een sluitende opstelling van de jaarstukken 2014 van beklaagde is kunnen komen. Evenmin heeft beklaagde in het verhandelde ter zitting aanleiding gevonden om alsnog het aanbod te doen tot overlegging van het grootboek.

Naar het oordeel van de Raad dient op grond van het voorgaande ernstig te worden betwijfeld, of beklaagde op zorgvuldige en juiste wijze de jaarrekening heeft samengesteld. Uit het uitblijven van een afdoende verklaring van beklaagde met betrekking tot de vraag hoe ondanks de vastgestelde gang van zaken niettemin een sluitende jaarrekening kon worden geproduceerd, acht de Raad het aannemelijk dat beklaagde de door klager aan hem opgedragen werkzaamheden, in ieder geval voor het jaar 2014, niet op een zorgvuldige wijze heeft verricht. Nu deze jaarrekening tevens voor fiscale

doeleinden is gebruikt (2.11 en 2.12) hebben deze gedragingen van beklaagde zoals ook hiervoor overwogen, mede betrekking op zijn hoedanigheid van belastingadviseur van klager.

4.7 Beklaagde heeft in dit verband in zijn verweerschrift – onder meer – nog het volgende opgemerkt:

“Vooreerst viel mij op dat de aanlevering van de stukken zeer onvolledig en niet tijdig was. Van Engelen heb ik daarop aangesproken en derhalve verwachtte ik verbetering. Helaas is er in de afgelopen vijf jaren niet of nauwelijks verbetering opgetreden.

De manco's betroffen ontbrekende bankafschriften, inkoop en verkoopnota's en verscheidene relevante stukken.

Ieder jaar heb ik op basis van de aangeleverde stukken de jaarrekening gemaakt, met de opmerking dat er geen accountantscontrole is uitgevoerd en onder vermelding van: een samenstellingsverklaring afgegeven.”

Voor zover beklaagde met zijn verweer dat met het maken van de jaarrekening een “samenstellingsverklaring” is afgegeven, heeft willen betogen dat een verdergaande zorgplicht dan door hem in acht genomen niet op hem rustte, volgt de Raad hem daarin niet. Ook bij de aanvaarding en uitvoering van een samenstellingsverklaring zal de accountant/adviseur, indien hij van mening is dat de door verkregen informatie niet compleet of onnauwkeurig is, om aanvullende informatie dienen te vragen. Immers, zo bepaalt de artikel 7.2 RBU:

“Zolang in redelijkheid aanwijzingen van het tegendeel ontbreken, mag een lid afgaan op de juistheid en volledigheid van de gegevens die de klant heeft verstrekt. Indien die gegevens hiertoe aanleiding geven stelt een lid een nader onderzoek in.”

Beklaagde heeft – tegenover de gemotiveerde betwisting door klager – van de door hem in zijn verweerschrift gestelde, door hem bij de aanlevering van de gegevens door klager gemaakte opmerkingen met betrekking tot de onvolledigheid van de administratie van klager, noch van zijn stelling dat hij naar aanleiding van die onvolledigheid om aanvullingen heeft verzocht, bewijs bijgebracht zodat de Raad deze stellingen van beklaagde door hem niet aannemelijk gemaakt acht.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat indien het door beklaagde gestelde zich daadwerkelijk zou hebben voorgedaan, en hij ondanks verzoeken daartoe aan klager om aanvullende informatie deze niet van klager heeft verkregen, het op de weg van beklaagde had gelegen de hem door klager verstrekte opdracht terug te geven. In dat verband wijst de Raad op artikel 7.3 RBU, dat luidt:

“Een lid onthoudt zich van dienstverlening indien hij niet de gegevens heeft verkregen die hij redelijkerwijs nodig heeft.”

4.8 De klacht als vermeld onder 3.1.2 is derhalve gegrond.

Klacht vermeld onder 3.1.3

4.9 Artikel 10.5 RBU (tekst vanaf 1 januari 2015) luidt:

“Het is een lid niet toegestaan zijn medewerking aan een behoorlijke overdracht van werkzaamheden afhankelijk te stellen van de betaling van nog openstaande rekeningen.”

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

“De omstandigheid dat een lid in verband met de door hem ten behoeve van een ex-klant verrichte werkzaamheden meent nog vorderingen te hebben op deze ex-klant, kan geen reden zijn om geen

inlichtingen of afschriften van stukken te verschaffen. Nakoming van die vorderingen dient via andere wegen (bijvoorbeeld door middel van een civiele procedure) te worden afgedwongen.”

4.10 Uit de stukken van het geding leidt de Raad af dat er verschillen van inzicht bestonden bij klager en beklaagde met betrekking tot de omvang van de declaraties door beklaagde en de betalingen, of het geheel of gedeeltelijk achterwege blijven daarvan, door klager. Niettemin had beklaagde, onder de omstandigheden zoals door klager – onweersproken – geschetst onder 2.9, de door beklaagde aldaar gevraagde medewerking op dat moment niet – zoals beklaagde wel heeft gedaan (zie 2.10) – afhankelijk mogen stellen van de betaling van zijn facturen.

4.11 De Raad acht zulks niet alleen in strijd met artikel 10.5 RBU, doch gegeven de situatie waarin beklaagde zich bevond, namelijk de tijdsdruk waaronder de aangifte diende te worden ingediend, tevens in strijd met artikel 1.1 RBU.

4.12 Ook de klacht vermeld onder 3.1.3 is naar het oordeel van de Raad gegrond.’.

Overwegingen

5.1. Naar het oordeel van de Raad van Beroep heeft de Raad van Tucht een gedegen en juist oordeel gegeven omtrent de voor de uitgesproken beslissing relevante handelingen van appellant. De Raad van Beroep neemt deze beslissing over.

5.2. Bij deze beslissing heeft de Raad van Beroep het volgende in aanmerking genomen. Al hetgeen appellant in beroep aan beweringen en gezichtspunten naar voren brengt, acht de Raad van Beroep ongeloofwaardig. Daar waar in verband met het betrekken van (nieuwe) stellingen van appellant het bijbrengen van een begin van bewijs verwacht mag worden en dit ook in de rede ligt, blijft hij in gebreke, mede gezien in het licht van hetgeen verweerder gemotiveerd naar voren heeft gebracht.

5.3. De Raad van Beroep komt, het vorenstaande in aanmerking nemende, tot de slotsom dat moet worden beslist als volgt.

Beslissing

De Raad van Beroep bevestigt de uitspraak van de Raad van Tucht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. dr. J.T. Sanders, voorzitter, R.A.J. van Brugge AA RB en mevrouw J.C. Mulder-Germs RBc, leden, te Culemborg op 6 oktober 2017, en is ondertekend door de voorzitter en secretaris mevrouw C. Schimmel-Eling.

Deze uitspraak wordt gezonden aan appellant en verweerder. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te